

מת (חיפה) 24319-07-25 - מדינת ישראל נ' קיאון אבו נימר

מ"ת (חיפה) 24319-07-25 - מדינת ישראל נ' קיאון אבו נימר ואח'שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 24319-07-25

מדינת ישראל

נגד

1. קיאון אבו נימר

2. ענאן אבו נימר (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[12.08.2025]

כבוד השופטת רונה פרסון

החלטה

בעניינו של המשיב 1

לפני בקשה למעצר המשיב 1 (להלן: "המשיב" או "המשיב 1") עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. למשיב יוחסו עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), והפרעה

לסוהר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275ב לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום שהוגש כנגד המשיבים, במועד הרלבנטי שימש המתלונן כסגן מפקד משמרת בבית מעצר

קישון. המשיבים, אחים, היו עצורים בבית המעצר ושהו בתאים שונים, האחד מול השני. ביום 2.7.25 בסמוך לשעה

09:00 המתלונן הודיע למשיב 1 כי הוא עובר לאגף אחר. בתגובה, המשיב 1 אמר כי הוא לא עובר לשום מקום, שכן

לא ראה את אחיו חמש שנים. במעמד זה, חרף בקשותיו של המתלונן ממשיב 1 להוציא את ידיו מבעד לחלון התא

לצורך איזוקו, המשיב 1 סירב לעשות כן. משניגש המתלונן להזעיק סוהרים נוספים, משיב 1 אמר לו כי הוא אמור

להשתחרר מחר ולא כדאי למתלונן להתעסק איתו. במעמד זה גם משיב 2 אמר למתלונן כי לא כדאי לו להתעסק

איתם. בהמשך, רק לאחר סיוע של סוהרים נוספים שהוזעקו לתא ותוך שימוש בכוח הצליחו הסוהרים לאזוק את ידי

המשיבים ולהוציאם מהתאים.

יצוין כי בעניינו של המשיב 2 כבר ניתן גזר דין.

2. בדיון ביום 10.7.25 חלק ב"כ המשיבים על קיומן של ראיות לכאורה.

בהחלטה מיום 14.7.25 קבע בית המשפט (כב' השופט ב' שרמן), כי קיימות ראיות לכאורה ואף מתקיימת עילת מעצר. בבחינת המסוכנות, התייחס בית המשפט למעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום וקבע כי גם אם המעשים המיוחסים למשיב, כשלעצמם, אינם מלמדים על מסוכנות גבוהה, הרי שלעניין זה יש לתת את הדעת גם לעברו הפלילי של המשיב וגילו והעובדה שהוא ריצה מאסרים ממושכים. עוד ציין כי תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בן 12 חודשים, בגין עבירת איומים, בין היתר, וכי לא היה במאסר המותנה כדי להרתיעו מפני ביצוע עבירות מושא הבקשה הנוכחית.

בית המשפט קבע כי "עסקינן בשני משיבים אימפולסיביים ואלימים שבחרו בדרך הפשע בהתנהלותם היומיומית, ולמרות מאפייני האירוע נשוא הבקשה... נשקפת מהם מסוכנות משמעותית לשלום וביטחון הציבור." בסיפא החלטתו איפשר בית המשפט למשיב 1 להציע חלופה למעצרו הממשי.

3. ב"כ המשיב ביקש להורות על שחרור המבקש בתנאים מגבילים הפחותים ממעצר בית מלא וטען כי נסיבות התיק אינן מעידות על מסוכנות גבוהה. בדיון ביום 29.7.25 ובדיון ביום 10.8.25 נחקרו אמו של המשיב ובני משפחה נוספים כמפקחים מוצעים.

4. ב"כ המבקשת התנגדה לבקשה וטענה כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים לבצע את משימת הפיקוח וזאת כפי שעלה מחקירתם. טענה כי מדובר במי שפיקחו בעבר על עצורים, תנאי המעצר הופרו והם אף נחקרו בגין ההפרות. טענה כי מדובר באדם עם עבר פלילי מכביד. טענה כי לא ניתן ליתן אמון במשיב עצמו ולא ניתן לתת אמון במפקחים ועל כן החלופה המוצעת לא תאיין את המסוכנות הגבוהה אשר נשקפת מהמשיב וביקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טענות הצדדים ואת המפקחים המוצעים, איני סבורה כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים המוצעים ועל כן אין לי אלא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

6. בבואו לדון בבקשה מעין זו אמור בית המשפט לבדוק האם קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב והאם מתקיימת עילת מעצר בעניינו. בהמשך יש לבחון שאלת קיומה של חלופה מתאימה אשר תפגע בחירותו של המשיב פחות ממעצר ממש.

7. כאמור, בהחלטה מיום 14.7.25 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום וכי קיימת עילה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

8. ביחס למסוכנות, בית המשפט התייחס בהחלטתו מיום 14.7.25 הן למעשים המיוחסים למשיב והן לעברו הפלילי המכביד. לכך יש להוסיף כי איומים והפרעה לסוהר למלא תפקידו כדון, בעת שהמשיב נמצא במשמורת בבית המעצר, עד אשר הסוהר נדרש להזעיק כוחות נוספים שסייעו לו להשתלט על המשיב, מצביעים אף הם על מסוכנות גבוהה הנשקפת מאת המשיב. המשיב, על אף היותו נתון במשמורת שב"ס לא נרתע מלפעול באופן המבטא יחס של זלזול ולא נרתע מלפגוע בגורמי אכיפת החוק תוך שהוא מאיים ומפריע לסדר הציבורי.

9. ביחס לחלופת המעצר, לאור התרשמותי מהמפקחים, בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מאת המשיב, לא מצאתי כי מדובר במפקחים אשר יכולים לפקח על המשיב, וזאת אף שמדובר במפקחים אשר כבר שימשו כמפקחים, חלקם על המשיב וחלקם על אחרים, כפי שנטען על ידם. מחקירת אימו של המשיב וכן דודתו של המשיב, עולה כי בעת ששימשו בעבר כמפקחות, הן נחקרו על הפרת תנאים ונסיבות ההפרה. נתתי דעתי לטענת ב"כ המשיב כי חרף ההפרה הנטענת לא הוגש כנגד מי מהן כתב אישום בעניין זה אולם אני סבורה, נוכח התרשמותי מהן, כי גם בנסיבות בהן לא הוגש כתב אישום כאמור, נוכח נסיבות ההפרה הנטענות, הן אינן יכולות לשמש כמפקחות עבור המשיב. ביחס למר סלמאן עטאללה, התרשמתי כי מדובר במי שאינו מבין את החומרה הגלומה במעשיו של המשיב במסגרת העבירות המייחסות לו ואת המסוכנות הנשקפת ממנו. ביחס למר מודר, איני סבורה כי הוא יכול לשמש כמפקח בלעדי על המשיב.

10. במכלול הנסיבות איני מוצאת, נוכח המסוכנות הנשקפת מאת המשיב, כי ניתן לתת בו את האמון הנדרש לצורך שחרור לחלופת מעצר. המשיב הוכיח במעשיו כי הוא אינו נשמע אף לגורמי החוק שעה שהוא נתון במשמורת, ואיני סבורה במכלול הנסיבות כי למפקחים המוצעים יש את היכולת לפקח עליו ולאייין את המסוכנות הנשקפת ממנו, או שיש במערך הפיקוח המוצע, כדי לאייין מסוכנות זו.

11. לאור האמור, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו בתיק העיקרי. מודעת זכות ערר.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"ה, 12 אוגוסט 2025, במעמד הנוכחים.